

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ Αὐτῆς

Ἡ Ἱερὰ Θεομητορικὴ Εἰκόνα «᾽Ω Πανύμνητε Μῆτερ»

6ῆ Ὀκτωβρίου

Κατὰ μίαν Παράδοσιν, ἡ ἱστορία τῆς Εἰκό-
νος αὐτῆς φθάνει μέχρι τοῦ Α΄ αἰῶνος
καὶ σχετίζεται μὲ τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο
Θωμᾶ καὶ τὴν Ἀποστολή του στὴν Ἰνδία,
διὰ τοῦτο καὶ εορτάζεται κατὰ τὴν ἡμέρα
τῆς Μνήμης Αὐτοῦ (6ῆ Ὀκτωβρίου).

Εἶναι γνωστὴ στὴν ρωσικὴ Εἰκονογρα-
φικὴ Παράδοσι ἀπὸ τοῦ ΙΖ΄ αἰῶνος, ἡ δὲ
πρώτη ἀναφορὰ περὶ Αὐτῆς διασώζεται
στὶς σελίδες τοῦ Εἰκονογραφικοῦ Ἐγχειριδίου τῆς Βόρειας Ρω-
σίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίας.

Ἐκεῖ, ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα ὀνομάζεται «Ἀράψκαϊα», δηλαδὴ «τῆς
Ἀραβίας», γενικὰ δὲ στὴν Ρωσία εἶναι γνωστὴ ὡς «Ἀραπέτσκα-
ϊα», «Ἀράμπσκαϊα» καὶ «Ἀραβήσκαϊα».

Ἐπάρχουν πολλὰ ἀντίγραφα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας αὐτῆς καὶ δὲν
ἀναφέρεται μία συγκεκριμένη ὡς ἡ πρωτότυπος, στὰ
δὲ γνωστὰ ἀντίγραφα ὑπάρχουν μερικὲς διαφορὲς
στὶς λεπτομέρειες.

Στὰ ἄκρα τοῦ βυσσίνου Μαφορίου τῆς Θεοτό-
κου γράφεται ὁ τελευταῖος Οἶκος τῶν Χαιτε-
ρισμῶν «᾽Ω Πανύμνητε Μῆτερ...», ἐνίοτε δὲ καὶ
τὸ γνωστὸν «Τῆ Ὑπερμάχῳ...».

Σὲ πολλὰ ἀντίγραφα ἡ Θεοτόκος φέρει Στέμμα,

ἀντὶ δὲ τῶν τριῶν ἀστέρων (ὠμούς, μέτωπο: σύμβολα τῆς Ἁει-
παρθενίας Αὐτῆς), συνήθως ἱστοροῦνται τρία *μενταγιὸν* μὲ κε-
φαλὲς Ἀγγέλων.

Ἀπολυτίκιον
Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου
«ὦ Πανύμνητε Μήτηρ»
Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Χαῖρε Πανύμνητε, Χαῖρε Πανεύφημε, Χαῖρε Θεόνυμφε καὶ
Νυμφοστόλιστε, Μαρία Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡμῶν δὲ παραμυθία·
δέξαι τοὺς τιμῶντάς Σου, τὴν Εἰκόνα Πανάχραντε, πίστει δὲ
ὕμνουντάς Σε, καὶ βοῶντάς Σοι Πάναγνε, ἐν δάκρυσι καὶ ἄνθεσι
πάντες· Χαῖρε Ἐλπίς παντὸς τοῦ κόσμου.

4.7.2016 ἐκ. ἡμ.
† ὁ Ὡκὸς Φ. Κ.

Ἱερὰ Εἰκὼν ἐκ τοῦ
«Εργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»
(Μάρτιος 2016)

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!*